

34208 8067
SONA JANEŽICA.

03002 8131

nim žarom,
vert cvetôč,
sôke gôre,
obimajôč,
krasote,
so dobrote

est mož. pohléven,
kroták ;
ljubezen,

Ljubezen je nasmén mu vsák.
Nje žarki so i ná me pali,
Kar v serci tlelo je, razžgáli !

On, posvečen vês domoljubju,
Budljivo mi rokó je dál,
On, kteri nam je vsem naklónil
Zaklád nesmerten in svetál ;
Solzé veselja sem točila,
Koleno, malo ne, vpogníla.

Od tamkaj cesta me odvédla,
Izginil mi prelepi raj,
A domoljuben sem prinesla
Plamén s sobój v domači kraj,
Moleč, da v pèsnih bi gorélo,
Kar v serci mi je oživélo.

A ónega večéra zarja
In korotánskih pas gorá,
Cvetoči svet, ljudjé veseli,
Podoba krótkega možá,
Še dânes pred menój je živa,
V hvaležnej duši mi prebíva !

Lujiza Pesjakova.

Vertnár od zore
Sadi, presaja, cépi
Cvetice mraza bran
Kedár preti jim toč

Ves dan po vertu
Da pride bela zima
In vendar sam sadū on malo vživa,
Gospod je prvi, naj družina čaka!

Vertnár si nam rodil se v Rožnem doli:
Sadil, gojil cvetice poezije
Nam po dobavi, pusti prej in góli.

Zdaj, ko zelena te gomila krije,
Žaluje dom, ne zabi te nikoli;
Hvaležen zdaj ti slave venec vije!

B. M.

